

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡῦτα αἰτήσις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήναις

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

4 Μαΐου 1898

Ἡ διάλυσίς τοῦ ἐν Ἡπείρῳ στρατοῦ.—Δι' ἐπικρατοῦσαι σκέψεις.—Καὶ ὁρῇ καὶ εὐχαρίστησις.—Ἡ Ὀσμὰν πασῶς.—Δι' ἐκλογὰς ἐφοροεπιτρόπων.

Ἡ ἐναρξίς τῆς ἐκκενώσεως τῆς Θεσσαλίας γνωστὴ ἐγένετο ἐνταῦθα ἐγκαίρως καὶ ἐπισήμως εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἤρξαντο καθ' ἐκάστην ἀναχωροῦντα τάγματα καὶ μάλιστα ἡ ἐξ ὀκτώ ταγμάτων συγκειμένη ταξιαρχία τῆς Ἀνδριανουπόλεως ἐπανερχομένη εἰς τὴν ἑδραν αὐτῆς. Ἐπεισθησαν οὕτω καὶ οἱ φανατικώτατοι καὶ οἱ μᾶλλον δυσπιστοῦντες ἐκ τῶν τούρκων ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ κατοχὴ τῆς Θεσσαλίας εἶνε πλέον γεγονός τετελεσμένον, ὡς ἐπίσης ἀναπόδραστος φαίνεται ἡ ὑπὸ τὸν βασιλόπαιδα Γεωργίου ἡγεμονία τῆς Κρήτης. Ἀμφότερα ταῦτα παροργίζουν καὶ δικαίως τοὺς δυστυχεῖς Τούρκους, οἵτινες δαπανήσαντες ἑκατομμύρια λιρῶν, θυσιάσαντες χιλιάδας ἀνδρῶν ἀποδεκτικῶν ἐν μέρει μὲν κατὰ τὸν ὀλιγόημερον πόλεμον, πολλῶν δὲ πλέον ὑπὸ τῶν φοβερῶν νόσων καὶ τῶν στερησέων κατὰ τὴν ἐπὶ ἔτος ὀλόκληρον παραταθείσαν ἐπιστρατείαν, ἀναγκάζονται νῦν μοιραίως νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὰ δυστροπα καλεῦσμάτα τῶν Δυνάμεων, ἐνῶ οἱ ἡττηθέντες οὐχὶ μόνον ἐπανακτῶσι τὴν Θεσσαλίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Κρήτην κερδαίνουν διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Γεωργίου ὡς ἡμερόνος.

Ἐξ ἄλλου ὅμως παρηγορεῖ αὐτοὺς ἡ διάλυσις τοῦ στρατοῦ, ὡς ἐκ τοῦ μέτρου τούτου φρονούντας ὅτι ἐπὶ πολλὰ ἔτη θὰ ἐκλίπων αἱ ἐν Ἀνατολῇ περιπλοκαί, ὅτι δεσμοὶ φιλικοὶ θὰ συνδέσῃσιν Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν ὑπάρχουσι μάλιστα καὶ ὀρθόφρονες ἰσχυριζόμενοι ὅτι βεβαία φαίνεται καὶ ἡ μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμμαχία.

Νῦν ὅτε ὁ ἐν Ἡπείρῳ Στρατὸς διαλύεται, ὀφείλομεν νὰ ἀναγράψωμεν χάριν τῆς ἀληθείας καὶ πρὸς ἔπαινον τοῦ δραστηρίου διοικητοῦ Ὀσμὰν πασῶ ὅτι ὁ στρατὸς ἐτήρησε παραδειγματικὴν πειθαρχίαν καὶ τάξιν, οὐδεὶς δὲ κάτοικος ἔσχεν ἀφορμὴν νὰ παραπονηθῇ μολονότι ἐν τῇ πόλει ἐστρατωνίζοντο περὶ τὰς δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

Κατ' αὐτὰς θὰ ἔχωμεν καὶ τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐφοροεπιτρόπων τῆς πόλεως, ἐγένετο μάλιστα πρὸ ἡμερῶν ὁ καταρτισμὸς τῶν κομματικῶν συνδυασμῶν. Ἀς προσέξωσιν ὅμως καλῶς οἱ ψηφίζοντες, διότι τινὲς τῶν ὑποψηφίων ἐφόρων ἡ ἐπιτρόπων μᾶλλον τὸ ἴδιον συμφέρον ἐπιδιώκουσιν, ὑπάρχουσι δὲ ἐπιτροπὰς τῶν ἐκκλησιῶν, οἵτινες ὑπὸ τῶν πρόσχημα τοῦ εὐσεβοῦς χριστιανοῦ κατακλέπτουσι τὰς ἐκκλησίας καὶ ἀφαιροῦσι τὰ εἰς τοὺς δίσκους ριπτόμενα νομίσματα διὰ τέχνης τὴν ὁποίαν ἤθελε φθορῇ καὶ ὁ μᾶλλον ἐπιδέξιος ταχυδακτυλουργὸς λωποδύτης.

Ἐνεκα τοῦ μητροπολιτικοῦ ζητήματος ἐν Κονίτῃ ἀνεπτύχθη οὐχὶ ὀλίγον τὸ κομματικὸν αἰσθημα. Ἀναφορὰ ὑπογραφείσα ἀπεστάλη εἰς τὰ πατριαρχεῖα κατὰ τοῦ μητροπολίτου Βελγῆς, ἐν ᾗ ἐκτίθεται ἡ κατάστασις τῆς ἐπαρχίας καὶ παρακαλοῦνται τὰ πατριαρχεῖα νὰ δώσωσιν εὐρυτέραν δικαιοδοσίαν εἰς τὸν βοηθὸν τοῦ μητροπολίτου Βασιλείου κ. Νικοδήμου. Φαίνεται ὅτι ὁ μητροπολίτης κ. Βασιλείος, θέλων νὰ ἐνασκή καὶ γέρον νῦν ὡς πρότερον τὰ καθήκοντα

αὐτοῦ, φέρει οὕτω προσκόμματα εἰς τὸν ἐπίσκοπον κ. Νικοδήμον, ὅστις ἐστάλη ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων ἀκριβῶς ἵνα ὑποκαταστήσῃ τὸν Μητροπολίτην εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων τῆς ἐπαρχίας. Τὰ πατριαρχεῖα προέβησαν εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Νικοδήμου ἐκ δύο λόγων· ἅφ' ἐνὸς ὅπως μὴ λυπησῶσι τὸν Βασιλεῖον ἀπαλλάσσοντα αὐτὸν ἐντελῶς τῶν καθηκόντων αὐτοῦ καὶ ἐξ ἄλλου ὅπως εὐχαριστήσωσι τὴν ἐπαρχίαν ἣν, ἐνεκα τοῦ ἐπελθόντος γήρατος, ἀδύνατον ἀποβαίνει αὐτῷ νὰ κυβερνήσῃ. Ὅθεν εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν ὁ ἴδιος Μητροπολίτης κ. Βασιλείος κατανοῶν τοῦτο ἐπιείθετο νὰ ἐκφύσῃ ἅπασαν τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας εἰς τὸν κ. Νικοδήμον. Μὴ πράττων δ' οὕτω καὶ τὴν μέριμναν τῶν πατριαρχείων θὰ προκαλέσῃ κατ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπαρχίαν ὀλόκληρον θὰ ἐξαναγκάσῃ ἐντονώτερον νὰ παραστήσῃ τὰ πράγματα εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Τῇ 9ῃ Μαΐου 1898

Τὰ τάγματα τοῦ Ὀθωμανικοῦ στρατοῦ ἀναχωροῦσιν ἄλλα διὰ ξηρᾶς πρὸς Βορρᾶν διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἄλλα διὰ θαλάσσης μέσον ἀτμοπλοίων, πρόκειται δὲ νὰ ἐναπολειφθῶσιν ἐνταῦθα, ὡς συνήθως πρὸ τοῦ πολέμου, ἐν τάγμα πεζικοῦ καὶ ἐν ἡμίταγμα πυροβολικοῦ ὥστε μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὸ Τουρκικὸν καθεστὸς θὰ στηρίζεται ὑπὸ τοῦ εὐαριθμοῦ τούτου στρατοῦ. Τὰ δὲ τάγματα θέλουσι διαδεχθῇ τὰ μικρὰ σώματα τῶν μπεσῶν μετὰ τὰς ἡθικὰς δὲ ἐνοχλήσεις, αἱ ὕλικαι πιέσεις θὰ ἐξακολουθήσωσι τὸ ἔργον τῶν πολυετῶν δεινοπαθημάτων μας. Πενία, γυμνότης, ἐλλείψεις ἐλευθερίας περὶ τὴν ἐργασίαν ἐνεκα τῆς ἀρπακτικῆς διαγωγῆς τῶν ἐποπτῶν, προκαταβολικὴ πληρωμὴ φόρων ὡς λύτρα παρανόμων φυλακίσεων, δικαστικὴ ἐξαχρείωσις καὶ ἀδικία· ἰδοὺ τὰ νέα μας φίλοι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πατριῶται καὶ ὁμαίμονες. Ἐν τῇ καταστάσει δὲ ταύτῃ μαραινέται δυστυχῶς ὁ σημεῖραι καὶ ἡ ἐλπίς. Ἐγκαταλειμμένοι, ἔρμαιοι τῆς τύχης μας, δὲν γνωρίζομεν πόθεν νὰ περιμένωμεν βοήθειαν. Εἴθε ἡ ἀνακούφισις νὰ προσέλθῃ θεῖα ἀρωγὴ ἐκ τῶν ἰδίων τοῦλάχιστον δυνάμεων. Ἀπερῶ τῇ ἀληθείᾳ μὲ πολλοὺς οἵτινες περιμένοντες, ὡς ἕτεροι τῶν Περσῶν μεγιστάνες καὶ τὸ φαγητὸν ἀκόμη νὰ τῆσθαι εἰς τὸ σῶμα παρὰ ὑπέρβου, διαμαρτύρονται λέγοντες ἠγωνίσθησαν οἱ πατέρες μας πρὸς ἀπέλευθέρωσιν τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου, καταβάλλουσι χροῖμα οἱ σημερινοὶ ἀδελφοὶ μας εἰς καλλωπισμὸν καὶ βελτίωσιν αὐτοῦ διὰ τοῦτο τὸ βασιλεῖον ὀφείλει νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ μόνον. Οἱ πατέρες μας ἠγωνίσθησαν ἀκριβῶς διότι δὲν ἐσκέφθησαν ποτὲ ὅτι ἐνεκα τῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ Μιλτιάδου καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους κ. λ. κ. λ. ἔπρεπε νὰ ὦν ἐλεύθεροι. Δικαίον εἶνε τὸ παράπονον τῆς μὴ προστασίας τῶν ἰδίων πατριωτῶν ἀπαξιούντων προσοχῆς τὴν γενέτειραν γῆν καὶ ἀδρῶς θυσιάζοντων χροῖμα, εἰς συστάσιν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων πανταχοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκτὸς τῆς Ἡπείρου ἀλλὰ ποῦ ἡ ἐξ ἰδίας ὁμῆς ὁρᾶσι; Διὰ τὰ συμπαγῆ ὁ Ἑλληνισμὸς ὅσον νὰ ἐργασθῇ ὅπως τῇ πρωτοβουλίᾳ ἐννοεῖται τοῦ ἐλευτέρου κέντρου αὐτοῦ μονομερῆς ὁμως ὁρᾶσις τοῦ ἀπέδειξε τί ἀποτελε-

Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς κατέλαβεν ἤδη τμήμα τῆς ἀτυχοῦς Θεσσαλίας, ἥτις ἐπὶ ἔτος διετέλεσεν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ κατακτητοῦ καὶ ἐντὸς ὀλίγου θὰ καταλάβῃ ὀλόκληρον. Αἰσθημα χαρᾶς διακύνεται εἰς τὴν καρδίαν παντὸς Ἑλλήνος ἐπὶ ἐπὶ τέλους ἐτελείωσαν τὰ δεινὰ τῆς τόσον ταλαιπωρηθείσης χώρας· ἐνθουσιασμοὶ δὲ ἀμετροὶ καὶ ζητωκραυγαὶ μετὰ δακρύων ἀντηχοῦσι παντοῦ ὅπου πατεῖ ὁ ἐλληνικὸς στρατὸς φέρων τὴν γαλήνην καὶ τὴν πνοὴν τῆς ἐλευθερίας ἡ ὁποία ἐπὶ ἔτος ἐξέλιπεν ἐκ τοῦ Θεσσαλικοῦ ὁρίζοντος. Ἄλλ' ἐνῶ ἀποδίδεται ἡ ἐλευθερία εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ ὁ ἀντιλαὸς τῆς χαρᾶς τῶν ἐλευθερουμένων τμημάτων φθάνει καὶ εἰς τὰς Θεσσαλικὰς ἐπαρχίας τὰς κατεχομένας εἰσέτι ὑπὸ τοῦ κατακτητοῦ καπνὸς ἀπαίσιος πληροῖ τὸν ὁρίζοντα τῆς Κουτσούφλιανης καὶ ὀρῇ ἀντηχοῦσι γέροντες καὶ νέοι ἀποχαιρετῶσι τὴν πάτριον γῆν καὶ ἀπέρχονται ἀλλαχοῦ νὰ ἀναζητήσωσι ἄσυλον καὶ ὡς πλάνητες δὲν ἔχουν ποῦ νὰ κατοικήσωσιν. Ἀληθῶς ὀδυνηρὰ εἶνε ἡ θέσις τῶν ἀτυχῶν τούτων· ἀφοῦ ἐπὶ τόσα ἔτη ἔζησαν ὡς ἐλεύθεροι Ἕλληνες κατεδικάσθησαν νῦν νὰ ἐπανέλθωσιν ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν καὶ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ καίμακαμλῆκι Μετσόβου καὶ τὴν Διοίκησιν Ἰωαννίνων ἅφ' ἧς ἀπεσπάσθησαν κατὰ τὸ 1881. Τοῦτο θὰ ἀντηχήσῃ πενθίμως καὶ εἰς τὰ ὅσα τῶν ἀπανταχοῦ διεσκορπισμένων Ἡπειρωτῶν καὶ θὰ πληρώσῃ τὴν καρδίαν τῶν πικρίας, διότι ἐνῶ ἀναμένουν νὰ ἰδῶσιν ἐπεκτεινομένην τὴν σφαίραν τῶν ἐλευθέρων ἀρχῶν, τούναντίον βλέπουσιν αὐτὴν σμικρυνομένην, χώραν δὲ Ἡπειρωτικὴν ἐλευθερωθεῖσαν ἐπανερχομένην εἰς τὴν δουλείαν. Ἡ καταδίκη αὕτη εἶνε συνέπεια τῆς ἀποφάσεως, ἣν εἶχον λάβει οἱ πρεσβευταὶ ἐν Κων]πόλει κατὰ τὴν σύμβασιν τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης καὶ κατ' ἀπαίτησιν τῆς Πύλης, ἥτις τὴν παραχώρησιν τῆς Κουτσουφλιάνης ἀπήτησεν ἐπιμόμως, διότι αὕτη κατέχει στρατηγικὴν θέσιν καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξ αὐτῆς εἰσῆλθον εἰς Μακεδονίαν τὰ ἀνταρτικὰ σώματα. Ἀλλὰ ἀκριβὰς θὰ εἶνε διὰ τὴν γείτονα ἐπικράτειαν τὰ ἀνταλλάγματα τῆς μικρᾶς ταύτης γωνίας, ἣν ἀπαιτεῖ. Ἰσως παραχωρεῖται ἅπλως πρὸς παραμυθίαν διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς Κρήτης. Ἡ Κουτσούφλιανη πιθανῶς ἀντισταθμίζει τὴν Κρήτην. Ἄν οὕτως ἔχῃ, ἔστω. Ἀς περιφέρωνται πλάνητες αἱ 750 Κουτσουφλιανῆται, ἀρκεῖ αἱ τριακόσιαι χιλιάδες τῆς ἡρωικῆς Κρήτης νὰ στεγασθῶσιν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου. Δὲν εἶνε εὐτυχῶς μακρὰν ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ βλαστὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου θὰ ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς Κρήτης καὶ τοῦτο οὐ μόνον μετριάξει πᾶσαν λύπην, ἀλλὰ χαροποιεῖ πᾶσαν καρδίαν ἐλληνικὴν. Μετ' ἀγωνίας δὲ ἡ ἡρωικὴ νῆσος ἀναμένει τὴν ἀνατολὴν τῆς ἡμέρας ταύτης.

ρέθη τῇ ἐγγυήσει των τὸ δάνειον καὶ ἐξεκ-
νόθη ἡ Θεσσαλία, ἥτις ἄλλως θὰ παρέμενε διαρ-
κῶς ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κατοχὴν.

— Ὁ Βασιλεὺς ἰδιαιτέρως ὄλως θέλει εὐχα-
ριστῆσαι τὸν Τσάρον, καθὼς καὶ τὰ μέλη τῆς
Β. Οἰκογενείας τῆς Ἀγγλίας, δὲ τὸ ἐνδιαφέ-
ρον τὸ ὁποῖον ἐδειξάν καὶ τὴν πρωτοβουλίαν
τὴν ὁποίαν ἐλάβον διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ βασι-
λόπουδου Γεωργίου ὡς ἡγεμόνος τῆς Κρήτης.
Καὶ τὸ γεγονός τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖ τὴν μερίμναν
τῶν τριῶν προστατίδων Δυνάμεων ὑπὲρ τῆς
Ἑλλάδος, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐκ-
φράσῃ τὴν ἀπειρὸν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ Λαοῦ πρὸς αὐτάς.

— Προχθὲς ἐνφ' ὃ ἡμέτερος κ. Χρ. Χρηστο-
βασίλης ἀνῆρχετο τὴν ὁδὸν Σταδίου τέσσαρες
πολιταὶ ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ὅτι ἐ-
γραψεν ἄλλοτε κατὰ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου
Κουμουνοῦρου. Ἡ κοκοήτης αὕτη ἐπίθεσις κατὰ
φίλου συμπατριῶτου καὶ συνεργάτου ἐνοεῖται
ὅτι ἐμποεῖ ὑμῖν φρίκην, τὸσον δὲ περισσώτερον
καθόσον τὰ προκαλέσαντα αὐτὴν αἰτία οὐδ' ὅλως
δικαιολογεῖται τοιαύτην κακοήθειαν διαπραχθεῖ-
σαν ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ τῶν Ἀθηνῶν ὁδῷ.—
Ἐγραψε κατὰ τοῦ Κουμουνοῦρου; Καὶ τί ἐν-
διαφέρονται αὐτοὶ οἱ μαγκουροφόροι καπαδόκκι
οἵτινες παρουσιάστησαν ὡς συνήγοροι ἐκείνου;
Τί συμφέρον ὠδήγησεν αὐτοὺς νὰ ὑπερασπίσω-
σιν ἄλλον; Εἶνε ἀκατανόητα πράγματα ἐπὶ
τῶν ὁποίων θὰ ἀποφραθῇ ἡ δικαιοσύνη ἥτις ἐ-
πελήθη ἀνακρίσεων ὅπως τιμωρήσῃ τοὺς αὐ-
θιὰς αὐτοὺς οἵτινες πολλοὶ ὄντως ἐπετέθησαν
καθ' ἑνὸς ἀόπλου καὶ ἀμερίμνου βαίνοντος, ὅστις
ὅμως ἠδυνήθη ἀρετὰ καλὰ νὰ ἀμυνθῇ.—Τὸ
ζήτημα εἶνε μόνον ὅτι κατήντησε νὰ μὴ τολμᾷ
κανεὶς νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του ὅταν δὲν
συμφωνῇ αὕτη μετ' ἄλλων.

— Ἡ Βασ. Οἰκογένεια φαίνεται πιθανόν,
ὅτι θὰ παραμείνῃ ἐν Πάτραις μέχρι τῆς Τρίτης.
Ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισκε-
φῇ κατόπιν τὸ Μετολόγιον καὶ τὸ Ἀγρίνιον,
ἀλλ' ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις τοῦ δρομολογίου θὰ
ληφθῇ σήμερον.

— Ὁ ἀστυνόμος Νέας Μιζέλης τηλεγραφεῖ
εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι πάντα
τὰ Ἀλβανικὰ τάγματα τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ στρα-
τοῦ θὰ ἀναχωρήσωσι δι' Ἀλμυροῦ καὶ οὐχὶ διὰ
Βόλου. Τοῦτο γίνεται ἐπειδὴ τὰ τάγματα ταῦτα

συνίστανται ἐξ ἀτάκτων στρατιωτῶν, συνεπῶς
δὲ ἡ παρουσία αὐτῶν ἠδύνατο νὰ γεννήσῃ πα-
ρεκτροπὰς. Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται καὶ ὁ λόγος
διὰ τὸν ὁποῖον αὐτὸς ὁ στρατάρχης Ἐτέμ πα-
σᾶς ἐπέμεναν ὅπως ὁ Ἀλμυρὸς περιληφθῇ εἰς
τὴν Γ'. Ζώνην καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Β'. ὡς ἀπῆ-
χον οἱ ἡμέτεροι.—Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσω-
τερικῶν δι' ἐγγράφου του ἐκάλεσε χθὲς τὰς δια-
φόρους ἀτμοπλοϊκὰς ἐταιρίας νὰ καταρτίσωσι
τὰ δρομολόγια αὐτῶν τοῦ Εὐβοϊκοῦ κόλπου καὶ
ὀρίσωσι τὰς εἰς Βόλον προσεγγίσεις. Πρῶται
ὄρισαν αὐτάς χθὲς ἀναγγεῖλαι τούτο εἰς τὸ
Ὑπουργεῖον, αἱ διευθύνσεις τῶν ἀτμοπλοϊκῶν
Ἐταιριῶν τῆς Νέας καὶ τῆς Πανελληνίου. Σή-
μερον θὰ ὀρίσωσι τοῦτο καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ
ἀτμοπλοϊκαὶ ἐταιρίαι.—Τηλεγραφικῶς ἀνῆγ-
γέθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἡ Πύλη ἀ-
πενόησα εἰς τὰς συστάσεις τῶν αὐτῶν προσδευ-
τῶν τῶν Μ. Δυνάμεων ἐδήλωσεν ὅτι διέταξε
τὴν ἀποστολὴν καὶ ἄλλων μεταγωγικῶν μέσων
διὰ νὰ καταστῇ οὕτω ταχυτέρα ἡ ἐκ Θεσσα-
λίας μεταφορά τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Ἐπίσης
ἡ Πύλη ἐδήλωσεν ὅτι πρὸ τῆς λήξεως τοῦ τρέ-
χοντος μηνὸς θὰ συντελεσθῇ πλήρης ἡ ἐκκένω-
σις τῆς Θεσσαλίας, ἐπειγομένης αὐτῆς νὰ δια-
λύσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον τὸν ὑπὸ τὰ
ὄπλα στρατόν της.—Ἡ ἀποκατάστασις τῆς
τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας θὰ βραδύνῃ ἀκόμη
ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Ἡδὴ ἤρξατο ἡ ἐπισκευὴ
τῶν πρώτων γραμμῶν τὸ δὲ ὕπουργεῖον τῶν
Ἐσωτερικῶν διέταξε χθὲς τὴν ἀποστολὴν καὶ
ἄλλων εἰδῶν ὑλικῶν, ἰδίως στύλων καὶ σύρμα-
τος. Ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία ἐλπίζεται ὅτι
μετὰ 15 ἡμέρας θὰ ἔχῃ ἀποκατασταθῇ τελείως.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ ἐκ Κονίτσας τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς Βασι-
λεὺς Καζηνιέρης ὑποστὰς εὐδοκίμως ἐνάπιον τοῦ συλ-
λόγου τῶν καθηγητῶν τῆς ἱατρικῆς τὴν νενομισμένην
ἐπὶ διδακτορίᾳ δοκιμασίαν ἠξιώθη τοῦ ἐπιζήλου βιβ-
λιοῦ «ἄριστα» ἐπαξίως τῶν ἐμβολίων αὐτοῦ μελετῶν
καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων ἀπῆλθε εὐστοχῶτατα
εἰς ἅπαντα τὰ πολυπλοκὰ ζητήματα ἅτινα ἐπροτάθη-
σαν, ἐκπλήξας οὕτω τοὺς παρισταμένους ἀκροατοὺς καὶ
ἀποσπᾶς τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν κ. κ. καθηγη-
τῶν καὶ ἀπάντων τῶν παρισταμένων. Ἐδικαίωσεν οὕτω
τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ σχηματισθεῖσαν γνώμην, ὡς ὄντως
γνωστοῦ εἰς ἅπανσαν τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν καὶ ἐκ

τῶν ποιημάτων, αὐτοῦ ἅτινα κατεχώρησεν εἰς διαφό-
ρους ἐφημερίδας καὶ ἐκ τοῦ τελευταίου ἔργου, τοῦ πλῆ-
ρους χάριτος καὶ ψευτοπόλεμος. Συγχαίροντες δὲν τῶ
νεαρῷ Ἀσκληπιάδῃ εὐχόμεθα ὁμοίαν ἐπιτυχίαν καὶ
εἰς τὸ πρακτικὸν στάδιον. Εἶνε ἄξιος θερμῶν συγχαρη-
τηρίων καὶ ὁ χρηστότατος θεὸς αὐτοῦ ὁ καταβάλων ἀ-
τρυτοὺς μόχθους ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ
κ. Β. Καζηνιέρη.

— Ἀφίκετο ἐκ Βουλγαρίας μετὰ τῆς συζύγου του
καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βυτσικὸν τοῦ Ζαγορίου ὁ κ. Πολυ-
χρόνης Παναγιῆς.

— Ἀφίκετο ἐκ Σεβρίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Πάμπι-
κον ὁ κ. Δημήτριος Τσιμόπουλος, ἐκ Σμύρνης καὶ ἀνε-
χώρησεν εἰς Βίτσαν ὁ κ. Ἀρσενίδης Καραγιάννης, ἐκ
Ναζλὴ καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Μπάγιαν ὁ κ. Δημήτριος
Καλίδης.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἄνω Σουδεῶν ὁ κ. Ἰωάννης
Σαρδέλας.

— Ἀφίκετο ἐκ Προζγορίου καὶ ἀνεχώρησεν διὰ
Κωνσταντινουπόλιν ὁ κ. Ἰωάννης Παϊδόπουλος.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
Στολὸν ὁ κ. Γεώργιος Παπαγιαννόπουλος καὶ ὁ κ.
Κωνσταντῖνος Χαρισιάδης, εἰς Καμινιά ὁ κ. Σπύρος
Πασχαλόπουλος, Νικόλαος Μαρκόπουλος, κ. Π. Ἰωάν-
νου, εἰς Μανασῆ ὁ κ. Λεωνίδας Διόντος καὶ εἰς Καλωτὴ
δὲ ὁ κ. Μάνθος Μπλορὸς.

— Ἀφίκετο ἐκ Δαρδανελίων καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
Λαγουψὰ κ. Γεώργιος Ἀναγνώστης.

— Ἀφίκετο ἐκ Καίρου καὶ ἀνεχώρησεν ἐν Σαναδῷ
τῆς Κονίτσας ὁ κ. Ἀναστάσιος Ἰωάννου.

— Ἀφίκετο ἐκ Φραγκιάδων μετὰ τῆς συζύγου του
καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Ρουμανίαν ὁ κ. Κωνσταντῖνος
Δαρδογιαννίδης.

— Ἀφίκετο ἐκ Μετσόβου καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Κων-
σταντινουπόλιν ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τσανάκας καὶ ὁ κ.
Νικόλαος Παλαϊόπουλος.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἰωάννινα ὁ κ. Πέτρος Ρίγκας
ἱατρός.

— Ἀφίκετο ἐκ Μονοδενδρίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
Καβάλλαν ὁ κ. Θεοχάρης Παναγιῆς.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἄνω Βίτσης ὁ κ. Ἀριστοτέλης Δά-
νος ἱατρός καὶ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Σπάνιας.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ «Ο ΠΑΡΝΑΣΟΣ»

(Πρώην Συντριβάνι)

Ἀπαστράπτων ἐκ τῆς καθαριότητος καὶ ἡλεκτροφό-
ριστο λειτουργεῖ πρὸ δεκαπενθημερίας παρὰ τὴν ὁδὸν
Θεμιστοκλέους τὸ ὑπὸ τὴν ἄνω ἐπωνυμίαν καὶ ὑπὸ τὴν
διεύθυνσιν τοῦ Ι. Κόνιαρη ἐστιατόριον, ὅπερ συνιστᾷ
εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν υγίαν του καὶ τὴν
γούστον του. Τὸ ὄνομα τοῦ διευθυντοῦ, τὰ ἀγνῶτα
Ἡπειρωτικὰ βούτυρα ἀφ' ἑτέρου καὶ τὰ ἐκλεκτότερα
κρέατα τοῦ κρεοπωλείου Φιλίου, φέρωμεν ὡς πρώτην
σύστασιν τοῦ καταστήματος.

Τρέξετε πατριῶται

καὶ ἀφοσίωσιν ἐὰν τότε εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους
ἤθελον αὐτοὶ νὰ ἐπιδειξώσιν καὶ διὰ τῆς θρη-
σκείας εὐκολώτατα διαδίδοντες τὴν τε γλῶσ-
σαν καὶ τὸν ἐθνισμόν νὰ προσηλυτῶσιν τοὺς
βαρβάρους τότε θεωρουμένους γείτονας λαοὺς ἤθε-
λον ἂν μὴ παντελῶς τοῦλάχιστον κατὰ μέγα
μέρος λύσει τὰ περισπῶντα τοὺς νεωτέρους σπου-
δαιότατα ἐθνικὰ ζητήματα καὶ παραλύσῃ τὴν
δύναμιν γομαδικῶν λαῶν οἵτινες ἐκ τοῦ μηδενὸς
δρμηθέντες καὶ δουλεύοντες πρότερον ἡμῖν διαμυ-
φισθητοῦσι σήμερον τὰ ὕψιστα καὶ ἱερώτερα
δικαιώματα.

Πᾶς τις βεβαίως εὐκολώτατα δύναται νὰ εἰ-
κάσῃ ἡλικίᾳ ὠφελείας ἐγένοντο πρόξενα τοιαῦτα
εὐαγῆ καθιδρυμάτων· ὁ μέχρι δὲ τῆς σήμερον σω-
ζόμενος ἱερός ναὸς τοῦ μοναστηρίου διασώζει εἰς
τοὺς τοίχους αὐτοῦ ἐξωγραφημένας μεταξὺ τῶν
ἁγίων εἰκόνων καὶ τὰς εἰκόνας τοῦ Ὁμήρου,
τοῦ Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων διασημοτέρων ἀρ-
χαίων συγγραφέων καὶ ποιητῶν.

Ὡς εἰ καὶ διὰ τῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατατάξεως
τῶν εἰκόνων ἤθελον ν' ἀποδείξωσιν οἱ σοφοὶ ἐ-
κείνοι διδάσκαλοι, ὅτι πρὸς διάσωσιν τῆς θρη-
σκείας καὶ τῆς γλώσσης, ἥτις ἀναντηρήτως εἶνε
ὁ οὐσιωδέστερος χαρακτήρ ἐθνους τινος, καὶ ἐκ
τῆς ἀπωλείας τῶν ὁποίων ἀνυπολόγιστοι θὰ
προέκυπτον συμφοραί, ἦτο ἀνάγκη συνδυασμοῦ
κοινῆς συνασπίσεως, κοινῆς συνεργασίας.

Ἡδὴ ἡ μονὴ αὕτη ἔχει ἀπαλέσει οὐ μόνον
τὸ ἀρχαῖον κλέος, ἀλλὰ καὶ τοὺς πόρους αὐτῆς
μόλις καὶ μετὰ βίας συντηρουμένη. Ἠκολούθησε
καὶ αὕτη τὸν γενικὸν κανόνα, ὃν καὶ τόσαι ἄλ-
λαι εὐχαί, καὶ ἀκμαζούσαι πρότερον μοναί.

(ἔκολουθεῖ)

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

(Ἰδε συνέχεια εἰς τὸ προηγούμενον)

Κάτωθεν τοῦ πετρώδους βουνοῦ τῆς Γαστρι-
τσῆς ἐκτείνεται, ὡς εἶπομεν, ἡ ποιητικὴ λίμνη
τῶν Ἰωαννίνων, ἡ λίμνη ἣν ἀπεθανάτισεν ἡ
δημοτικὴ ποίησις καὶ ὁ ἐμπνευσμένος ἐκ Λευκά-
δος ἀοιδός. Ἐξικνεῖται δὲ αὕτη διὰ τῆς πεδιά-
δος μέχρι τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων ἐνθα στε-
νωτέρα καὶ ἀβαθετέρα καθίσταται ἐκείθεν
δὲ πάλιν διευρυνομένη φθάνει πρὸς βορρᾶν μέχρι
τοῦ χωρίου Πέραμα ὁπότεν διὰ διώρυγος στε-
νῆς ἐσχημάτιζεν ἄλλοτε τὴν ἡδὴ ἀποξηραν-
θεῖσαν λίμνην τῆς Λαψίστης.

Ἡ λίμνη ἔχει μῆκος ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυ-
σμάς τεσσάρων περίπου λευγῶν, ἀπὸ βορρᾶν δὲ
πρὸς νότον μέχρι μίαις καὶ ἡμισείας λεύγης καὶ
βαθὸς ἀπὸ τριῶν μέχρις ἑπτὰ ὀργυῶν. Δὲν ὑψί-
στατο μὲν τὸ πάλαι ἄτε ὑπὸ οὐδενὸς τῶν ἀρ-
χαίων συγγραφέων ἀναφερομένη, πιθανῶς ὅμως
(κατὰ τὸν Πάλλην) αὕτη νὰ εἶνε ἡ Παμβώτις
περὶ ἧς μνείαν ποιεῖται ὁ Εὐστάθιος. Ἀπὸ τῆς
νῆσου καὶ τοῦ προυρίου Ἰωαννίνων στενωτέρα
καὶ ἀβαθέτης γίνεται· πλάκες δὲ καὶ ἐρείπια οἰκο-
δομῶν εἰς τὸν πυθμένα αὐτῆς, εἰς δύο καὶ ἐπέ-
κεινα ὀργυῶν βάθος, μαρτυροῦσιν ὅτι ἄλλοτε
ἔλος ἦν καὶ οὗ λίμνη, ἀπεκατέστη δὲ τοιαύτη,
εἴτε διότι ἀπερράχθησαν αἱ καταβάθραι ὡς ὁ
Δὴλ ἀποφάνεται, εἴτε διότι ὑψώθησαν αἱ παρα-
κείμεναι γαίαι ἐνεκὰ προσχώσεων. Τὰ μᾶλα
δ' αὕτη συντελεῖ πρὸς στολισμὸν τῆς πόλεως
καὶ ἰδίως ἡ ἐν αὐτῇ μαγευτικὴ νῆσος τὸ περι-
ληφένον κατὰ τὸ θέρος ἐνδιαίτημα τῶν ἀνωτέ-
ρων παρ' ἡμῖν κοινωνικῶν τάξεων.

Ἐκ τῶν εἰς αὐτὴν δ' ἐκβαλλόντων πηγῶν
ἐκ τοῦ ἑκατομπήγου Τομάρου (τοῦ καθ' ἡμᾶς
Μιτωκελίου) περιφημότεραι εἶνε ἡ τοῦ Σεντινίκου
(ἐκ τοῦ Σλαβικοῦ Σφέτε Νίκου σημ. Ἀγίου Νι-
κολάου) θαυμασίως διὰ τὸ κατὰψυχρον αὐτῆς
ὕδωρ καὶ ἡ τραμπάτοβ (ἐκ τοῦ Dobra Voda
σημ. Καλὸ ὕδωρ) πολυβύλητος διὰ τὰς ἐν αὐτῇ
γινόμενας θερινὰς διασκεδάσεις.

Καὶ ἐτέραν ὅμως κέντηται ἀξίαν ἡ λίμνη
τρέφουσα γευστικωτάτους ἰχθῆς καὶ ἀστακοὺς
καὶ ἑξαισίους ἐγχέλει. Διαπλέουσι δὲ αὐτὴν καὶ
ἐκτελῶσιν τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Ἰωαννίνων
τῆς νῆσου καὶ τῶν περὶ αὐτὴν εὐφώρων καὶ μα-
γευτικῶν χωρίων περὶ τὰς 100 λέμβοι, καίτια
καλούμενα.

Μετὰ ἡμῶν πλοῦν ἀπὸ τῆς πόλεως Ἰω-
αννίνων διαπεραιοῦται τις εἰς τὴν νῆσον βραχὺν
καὶ ὡς ἐκ τοῦτου ἀκαλλίεστον οὖσαν καὶ ἥς οἱ
κάτοικοι ζῶσι διὰ τῆς ἀλείας καὶ τῆς καυτι-
λίας. Ἐχει δὲ ἡ νῆσος καὶ μόναν ὄν τινος πολ-
λοῦ λόγου ἄξια. Ἡ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος
κειμένη περὶ τὸ τέλος τοῦ χωρίου ἄλλοτε ἐν
ἀκμῇ οὕτα ἀλλὰ νῦν μικρὸν τοῦ ἐρείπου διαφέ-
ρουσα, ὀνομαστὴ διὰ τὸν οἰκτρὸν θάνατον, ὃν εὗ-
ρεν ἐν αὐτῇ ὁ Φάλαρος τῆς Ἡπείρου, ἰδρύσατο
τὸ 1282 σχολὴν διατηθεῖσαν μέχρι τοῦ 1758.

Ἡ τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐπιλεγμένη τῶν φι-
λανθρωπικῶν, ἐνθα ὁ Μιχαὴλ ὁ Φιλανθρωπινὸς
ἱδρύσετο τὸ πρῶτον προντιστήριον· ἐν αὐτῇ ἐδιδά-
σκοντο κατὰ τοὺς ζοφεροὺς ἐκείνους χρόνους πλὴν
τῶν ἱερῶν μαθημάτων, καὶ τῆς ἀρχαιότητος οἱ
ἀθάνατοι συγγραφεῖς καὶ τοῦ Πλάτωνος ὁ Γορ-
γίας ἀντήχει ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ σκηνώματι, οὗ
ὅμοια ὀλίγιστα ἔχουσι νὰ ἐπιδειξώσιν τῶν μόνων
οἱ τετρακούβερτοι τρόφιμοι. Ὀλίγην θέλησιν